

Потреби найближшої будучности.

Успішні воєнні операції з'єднаних армій Австро-Угорщини й Німеччини на галицьким терені, — подальші наші нашою народом, що його землі в межах австрійської держави, заліті російською інвазією, будуть швидко знов відискані, — рівночасно ставлять нам перед очі цілий ряд потреб, які мусять бути сповнені в найближшій будучности, коли наш народ в Австрії має справу відискати вітчизну.

Ці потреби можна поділити на дві категорії.

Потреби першої категорії впливають з дотеперішнього національно-політичного положення нашого народу в Габсбурзькій монархії, — положення, яке так ярко зазначило ся підчас війни, в зв'язку з тими планами, які ставить собі в теперішній війні союзу Австро-Угорщини й Німеччини.

Супроти російської імперії теперішня війна має характер *визвольної* війни, війни за визволення поневолених царською імперією народів, в першій вірі тих, яких часті живє в державах, що ведуть війну з Росією. Ця війна не тільки зазначена пресою, але стверджена також заявами вірдатних кругів.

І в надії на визволення 30-и мільонів своїх братів з російської неволі український народ в Габсбурзькій монархії в теперішній війні не тільки віддав „Кесареві кесареві“, не тільки сповнив свій обов'язок горожан держави, але *словом і ділом* — устами своїх політичних провідників і кров'ю своїх добровольців — зажакував, що війну проти Росії вважає українською національною справою, війною за визволення України.

Ствердивши на своїх становищах, з яких вони вийшли галицької України російською армією український національний провід переніс ся до столиці держави, щоби звідси вести дальшу акцію визволення України.

Колі-ж війна проти Росії має привести на визволення України, колі український народ в боротьбі з царською імперією має на жертвеннику тої війни скласти жертви життя і маєтку як на жертвеннику будучности України, — то з цього з великою консекевенцією стає перед нами потреба, щоби на тій українській території, яка знаходиться ся під властю Габсбурзької монархії, український народ почував ся справді свободним господарем на своїй землі.

Перша сотня першого курія.

Обов'язок українського воєнця.

З М. до ми налягула темно-сині одностру...

Не лишемо плану реформи і тому не входить в подробиці. Хто знає дотеперішнє положення в Галичині і наші національно-політичні зажаганя, — а думаємо, що австрійські вірдатні круги добре знають одно і друге — тому вистає се загальне зазначення нашого дожаганя.

Друга категорія потреб носить соціально-економічний характер. Отже треба прийти з як найбільшою помічю населенню, зруйнованому війною, і повогте йому стати на ноги таї передержати воєнний час.

Зреалізоване сеї категорії потреб тісно вляжеть ся з першою категорією. Український народ, ставши під охороною австрійської державности господарем на своїй землі, організатором життя країни, повинен через свої організації дстати від держави економічну поміч, яка була би рівнозначником економічних жертв, понесених наслідком війни.

Кінчило зазначення, що се потреба нагга і безпозволочна, що нове життя на Галицькій Україні повинно будувати ся рівночасно з усуненням російської інвазії.

З'єднані армії, вступаючи на територію російської України, побіч сили оружжя мусять мати також моральну силу. А сю моральну силу дасть їм те нове життя Галицької України.

Головна Українська Рада.

Засіданє Головної Української Ради — перше у Відні — відбуло ся 19. с. м. в льокали редакції „Діла“. Присутні були: пп. д-р Кость Левинський,

1. і 3. чету до себе, до А., де наші стрільці стали йому правом рукою:

Тут праця стала просто страшною, але всі прапи...

ик
чин
ре
др
ор
Ст
под
стр
Сев
ше
сьо
вої
—
Ді
та
гол
ло
мі
ко
сы
ко
ск
по
ви
лі
ун
до
на
об
—
до
в
ди
чу
—
до
на
ж
9.